

लित्याह । निकामे निकामे ह वै तत्र पर्जन्यो वर्षति । यत्रै-
तेन यज्ञेन यजन्ते” इति । ‘नः’ अस्माकं, ‘निकामे’, अपेक्षा
यदा भवति तदा तदा, ‘पर्जन्यो वर्षतु’ । स्पष्टमन्यत् ॥

(८) एकादशद्वादशे व्याचष्टे । “फलिन्यो न ओषधयः
पचन्तामित्याह । फलिन्यो ह वै तत्रौषधयः पचन्ते । यत्रै-
तेन यज्ञेन जयन्ते । योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह । कल्पते
ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः । यत्रैतेन यज्ञेन जयन्ते” ॥३॥
इति । ‘फलिन्यः’ प्रभूतफलोपेताः । अलब्धस्य लाभो योगः ।
लब्धस्य पालनं ‘क्षेमः’ । योगसहितः क्षेमः ‘योगक्षेमः’ ॥

इति त्रयोदशोऽनुवाकः ।

अथ चतुर्दशोऽनुवाकः ।

(१) त्रयोदशे उखाग्न्युपस्थानमन्त्रा व्याख्याताः । चतुर्दशे-
ऽन्नहोमा उच्यन्ते । तांश्च सूत्रकार उदाजहार । पत्नीसंया-
जान्तमहः सन्तिष्ठते संस्थितेऽहन्यभित आहवनीयं षट्त्रिंशत्त-
माश्वत्यानुपतल्यान्मित्वंत्यस्त्वमित आदित्ये षट्त्रिंशतमध्वर्यव
उपतल्यानधिरुह्य खादिरस्रुवैः सर्वां रात्रिमन्नहोमान् जु-
होति आज्यं मधु तन्दुलान् पृथुकान् लाजान् करम्बान् धानाः
सक्तून् मसृस्यानि प्रियङ्गुतन्दुलानिति । तानेतानन्नहो-
मान् विधत्ते । “प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिशत् स आत्म-
न्नश्वमेधमधत्त । तं देवा अब्रुवन् । एष वाव यज्ञः । यद-
श्वमेधः । अष्येव नोऽत्रासु” इति । तेभ्य एतानन्नहोमान् प्रा-